

Baggrunden for det forslag, som vi behandler her i dag, er, at Folketinget under behandlingen af sundhedsministerens forslag om lov om kunstig befrugtning vedtog et ændringsforslag, som medførte, at læger kun må tilbyde kunstig befrugtning til kvinder, som er gift eller lever sammen med en mand i et ægteskabslignende forhold. Og som alle husker – i hvert fald dem, der var til stede under vedtagelse af loven – så var det en kompliceret sag. Der blev stillet et hav af ændringsforslag, som gjorde det vanskeligt at overskue alle konsekvenser af de pågældende ændringer.

Vedtagelsen af bestemmelsen i § 3 om, at læger kun må tilbyde kunstig befrugtning til kvinder, der er gift eller lever sammen med en mand, medførte, at alle mennesker i dette land må tilbyde insemination med donorsæd – også til enlige kvinder og lesbiske – undtagen læger; alle andre må. Jeg har svært ved at tro, at det har været Folketingets hensigt, at disse grupper af befolkningen skal fratages mulighed for at få denne behandling under ordnede forhold af læger, som også vil kunne sikre, at donorsæden ikke indeholder f.eks. hiv-smitte.

Forbudet mod, at læger tilbyder kunstig befrugtning til enlige og lesbiske par, har også medført en anden problemstilling. Hvis man ser på adoptionsloven, og da adoptionsloven på et tidspunkt blev ændret, så blev det faktisk vedtaget, at også enlige kunne adoptere, og derfor mener jeg ikke, at der er noget belæg for argumentet for forbudet, som bl.a. var hensynet til barnets tarv, fordi Folketinget jo også erkendte ved ændringen af adoptionsloven, at netop enlige kunne adoptere.

Jeg mener, det er et problem, at vi kun har en enkelt gruppe i dette land, som er undtaget fra at få lægelig behandling ved en helt anerkendt indført behandling. Det mener jeg ikke vi kan være bekendt som Folketing i 1998. Jeg skal derfor varmt anbefale Tingets medlemmer på ny at overveje rimeligheden af det nugældende forbud.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Fru Lone Møller sagde, at der ikke er noget belæg for at antage, at to forældre – en far og en mor – er bedre. Derfor vil jeg spørge:

Når vi i andre sammenhænge, f.eks. ved delt forældremyndighed, samkvemsret og i øvrigt, tilstræber, at barnet har kontakt til og både har en far og en mor, selv om forældrene lever

adskilt, når man dér tilstræber det, er det så ikke, fordi man dér vurderer, at det er bedst for barnet? Eller er det også for fru Lone Møller ligegyldigt?

Skal vi så opgive hele børnelovsudvalgets arbejde for at forstærke bestræbelserne på så vidt muligt at sikre ethvert barn en far og en mor? Skal vi skrotte det alt sammen? Eller er det kun i dette ene tilfælde, at vi skal afvige fra de principper, vi hidtil har lagt til grund?

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg mener bestemt ikke, at dette forslag har nogle hindringer i forbindelse med børnelovens videre gang, og jeg er også af den opfattelse, at det bestemt er godt, at et barn har en far og en mor. Men jeg mener, at man skal adskille de ting fra det lovforslag, der ligger til behandling i dag.

Det, der ligger til behandling i dag, er et spørgsmål om, at læger fremover i forbindelse med insemination af enlige og lesbiske kvinder, som i dag kan foretages på køkkenbordet, hvis det var det – men der er vel ingen, der ønsker det gamle kvaksalveri tilbage – kan foretage denne.

Vi ønsker altså med dette lovforslag, at kvinderne skal have mulighed for insemination under ordnede, lægelige forhold, og det mener jeg bestemt ikke er nogen hindring for, at Børnelovsudvalget kommer med nogle indstillinger om, at det ønsker en far og en mor og samkvemsret. Jeg mener, det er to forskellige ting.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er da glad for, at den socialdemokratiske ordfører understreger betydningen af, at barnet har både en far og en mor, men hvorfor kommer så straks tilføjes, at nu gælder dette ikke mere? For det er reelt det, den socialdemokratiske ordfører siger: Nu skal vi adskille.

Man siger nogle flotte ord om betydningen af, at barnet har far og mor, men så skal det pludselig ikke gælde mere. Hvorfor ikke?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Fru Lone Møller og forslagsstillerne i øvrigt bliver jo ved med at hævde, at det her kun er et spørgsmål om at give en gruppe af personer